

Број: 500-7174/19

Дана, 29.11.2019. године

На основу члана 21. став 2. Закона о заштити лица која пријављују корупцију („Службени гласник Републике Српске”, број 62/17) и члана 28. Статута ЈЗУ Института за јавно здравство Републике Српске, в.д. директора Института доноси с л њ е д е ћ е

УПУТСТВО О ПОСТУПАЊУ СА ПРИЈАВОМ КОРУПЦИЈЕ И ОБЕЗБЈЕЂЕЊУ ЗАШТИТЕ ЛИЦА КОЈА ПРИЈАВЉУЈУ КОРУПЦИЈУ У ЈЗУ ИНСТИТУТУ ЗА ЈАВНО ЗДРАВСТВО РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Овим упутством уређују се начин подношења и примања пријаве корупције, поступање са пријавом корупције, начин остваривања права и заштита права пријавиоца корупције, обавезе одговорног лица и друга питања која су од значаја за пријаву корупције, а нарочито обезбјеђење заштите анонимности (идентитета) пријавиоца у ЈЗУ Институту за јавно здравство Републике Српске.
  2. Пријава корупције је писмено или усмено обавјештење које садржи податке о чињењу или нечињењу одговорног лица или лица које је радно ангажовано, злоупотребом службених овлашћења или службеног положаја у приватне сврхе, у циљу стицања противправне имовинске или било које друге користи за себе или другог.
  3. Пријава корупције се подноси директору ЈЗУ Института за јавно здравство Републике Српске (у даљем тексту: директор) или лицу које је од стране директора овлашћено за пријем пријаве корупције.
  4. Уколико се пријава корупције односи на директора, пријава се подноси управном одбору ЈЗУ Института за јавно здравство Републике Српске, у ком случају поступак по пријави утврђен овим упутством спроводи управни одбор или лице овлашћено од стране управног одбора.
  5. Директор, као и сва друга радно ангажована лица која, непосредно или посредно, дођу до информација о идентитету пријавиоца корупције, обавезни су да штите идентитет пријавиоца, осим у случају када пријавилац изричито дозволи да ти подаци буду доступни јавности.
  6. Свако има право да пријави сумњу на корупцију.
  7. Пријава корупције обавезно садржи:
    - 1) опис чињења или нечињења које представља корупцију,
    - 2) чињенице и околности на основу којих пријавилац сумња да је покушана или извршена корупција,
    - 3) податке о пријавиоцу.
- Пријава садржи и податке о лицу за које постоји сумња да је извршило корупцију, уколико пријавилац има информације о томе у моменту подношења пријаве.
Уз пријаву, пријавилац доставља и материјалне доказе из којих произлази сумња да је покушана или извршена корупција, уколико је у посједу таквих доказа.
8. Пријава корупције може да буде извршена писаним путем или усмено, и то:
    - 1) непосредном предајом пријаве,
    - 2) достављањем пријаве поштом, са знаком **„Пријава корупције - не отварати!”**,

- 3) остављањем пријаве са назнаком „Пријава корупције!“ у сандуче за пријаву корупције, које се налази у просторијама доступним запосленима и странкама, које нису под надзором (отварање сандучета врши се у присуству и уз надзор лица овлашћених од стране директора),
  - 4) електронским путем на службену имејл адресу Института,
  - 5) усменим путем, непосредно директору или лицу које је овлашћено од стране директора, на записник,
  - 6) телефонским путем, непосредно директору или лицу које је овлашћено од стране директора, на записник.
9. Записник о пријави која се подноси усменим или телефонским путем мора да садржи све елементе пријаве прописане тачком 7. упутства.
10. Приликом сачињавања записника, директор или лице које је овлашћено од стране директора, дужно је да упозна пријавиоца корупције о његовим правима и обавезама, а нарочито о заштити права и праву на заштиту идентитета пријавиоца корупције.
11. Пријава корупције се протоколише, користи, чува и архивира на начин којим се обезбјеђује заштита идентитета пријавиоца и садржаја пријаве, те тако да подаци о пријавиоцу корупције буду одвојени од пријаве.
12. Директор или лице које је овлашћено од стране директора, ће без одлагања позвати подносиоца пријаве да, у року од седам дана, пријаву допуни уколико је то неопходно, и упозорити га да ће пријава бити одбачена уколико је не допуни у остављеном року.
13. Уколико директор или лице које је овлашћено од стране директора, утврди да се пријава односи на сумњу на корупцију у неком другом субјекту, упознаће пријавиоца са тим да се предметна пријава подноси том другом субјекту.
14. Директор је дужан да одмах, а најкасније у року од седам дана од дана пријема потпуне пријаве корупције, поступи по пријави.
15. У циљу провјере навода из пријаве корупције директор организује и води прикупљање података и чињеница на основу којих се може одлучити о основаности пријаве корупције.
16. Наводи из пријаве се достављају на изјашњење запосленом за којег је изнесена сумња да је извршио корупцију, уз остављање рока од седам дана за изјашњење. У случају да се пријава просљеђује надлежном органу због сумње на кривично дјело или прекршај, наводи из пријаве се не достављају на изјашњење.
17. Директор је дужан да пријавиоцу корупције, на његов захтјев, пружи обавјештења о току и радњама предузетим у поступку, у року од 15 дана од дана подношења таквог захтјева.
18. Директор, након што прикупи довољно информација и испита наводе из пријаве корупције, доноси одлуку о поступању по пријави корупције. Одлука обавезно садржи образложење.
19. Одлука о поступању по пријави корупције нарочито садржи:
- 1) одбацивање пријаве корупције као непотпуне,
  - 2) одбијање пријаве корупције као неосноване,
  - 3) мјере и активности које се налажу ради отклањања, спречавања и сузбијања утврђених неправилности и покретања одговорности у случају основаности пријаве,
  - 4) просљеђивање, без одлагања, пријаве надлежном органу уколико се ради о сумњи на кривично дјело или прекршај.
20. Одлука о поступању по пријави обавезно се доставља пријавиоцу корупције у року од осам дана од дана доношења одлуке.
21. Пријавилац корупције, или друго лице које остварује право на заштиту од штетних посљедица у складу са чланом 19. Закона о заштити лица која пријављују корупцију (у даљем тексту: закон), не смије да трпи штетне посљедице због пријаве корупције. Директор је дужан да предузме све мјере којима ће се пријавилац корупције заштитити од штетних посљедица, на начин и у року утврђеним законом.
22. Уколико пријавилац корупције, или друго лице које остварује право на заштиту од штетних посљедица, сматра да су му због пријаве корупције повређена одређена права, односно да трпи штетне

посљедице, може да покрене поступак интерне заштите подношењем захтјева директору, у складу са чланом 20. закона.

23. Уколико директор утврди да се пријава односи на сумњу да је дошло до угрожавања или повреде права пријавиоца корупције у неком другом субјекту, упознаће пријавиоца са тим да се предметна пријава подноси том другом субјекту.

24. Пријавилац корупције или друго лице које остварује право на заштиту од штетних посљедица може да покрене поступак екстерне заштите, у складу са чланом 22. закона, подношењем тужбе надлежном суду.

25. При покретању поступка заштите пријавилац корупције или друго лице које остварује право на заштиту од штетних посљедица може да искористи право на бесплатну правну помоћ путем Центра за пружање бесплатне правне помоћи, те других пружалаца такве врсте помоћи.

26. Пријавилац корупције који трпи штетне посљедице остварује право на заштиту у складу са законом и прописима који регулишу области радних односа, заштите личних података, те другим релевантним прописима.

27. Директор је дужан да доставља извјештаје Министарству правде о броју и исходу примљених пријава и поступака за заштиту лица која пријављују корупцију који се воде и који су окончани, у складу са чланом 37. закона.

28. Директор је дужан да на доступан и видљив начин обавијести запослене о правима и обавезама које проистичу из закона и овог упутства.

29. Ово упутство ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли Института, а објавиће се и на огласним таблама регионалних центара, као и на веб страници Института.

В. Д. ДИРЕКТОРА
Бранислав Зељковић, мр рп